

kommer det mig, aabenbart i Strid med det Vndringsforslag, jeg nys omtalte. Thinget fandt ogsaa ved den tidligere Behandling af dette Spørgsmaal, der ogsaa angik Gaardmandshoveriet, Eviul, om man retferdigt kan paalægge Forpagteren en saadan Forpligtelse, og det saa meget mere, som han jo ingen Deel tager i Udnævnelsen af Lovgiftsmændene. Hvad angaaer den anden Deel af Vndringsforslaget, som er fremsat under Nr. 3, og som har Hensyn til det Tilfælde, at en mindelig Overenskomst angaaende Pligtarbeidets Afsløsning finder Sted, da veed jeg ikke saa lige, om dette staaer i aabenbar Strid med det forstævnte Forslag, men det forekommer mig dog, at det ikke kan harmonere dermed, ligesom jeg ogsaa maa tillade mig den Erindring, at naar det i dette Forslag gjøres Eieren til Pligt at underkaste sig den Forening, som har fundet Sted mellem Forpagteren og de til Pligtarbeide Forpligtede, saa finder der ikke Reciprocitet Sted, og den troer jeg i ethvert Tilfælde, og ogsaa i dette Tilfælde, bør iagtages. Her skal nemlig Eieren være forpligtet til at underkaste sig den Forening, som af Forpagteren er truffen med de Arbeidspligtige, uden at han kan have Recours til Domstolene. Det er disse Erindringer, som jeg i Anledning af disse Vndringsforslag yttrede, at jeg skulde tillade mig at fremsøre.

Ogholm: Da jeg er blandt dem, som have tilladt sig at stille de af den ærede Ordfører her omhandlede Vndringsforslag, skal jeg tillade mig et Par Ord besangaaende. Det forekommer mig for det Første, at den Omstændighed, at det under Nr. 23 stillede Vndringsforslag, — som gaaer ud paa, at der med Hensyn til Forpagterens Mellemværende ved Afsløsningen i Mangel af saadan mindelig Afgjørelse (hvilket refererer sig til Forpagteren) „bliver af Domstolene at paakjende, hvilken Indflydelse Hovetets Afsløsning bør have paa Retforholdet mellem Eier og Forpagter“ osv. — er antaget ved 2den Behandling af Sagen om Gaardmandshoveriets Afsløsning, ikke just som en Selsølgelse medfører, at det ogsaa her skulde anses at være i samme Forhold til den øvrige Paragraph. Der er nemlig vel stor Analogie mellem de to Lovudkast, men es-

ter min Formening er der ogsaa stor Forskjel, navnlig i Virkningen af nærværende Lovudkasts Bestemmelser. Forsaa vidt som dette Vndringsforslags Indhold skulde staae i Modstrid med eller blive uanvendelig, naar det forudsættes, at det af os til samme Paragraph stillede Vndringsforslag blev antaget, kan jeg heller ikke dert være ganske enig med den ærede Ordfører; det forekommer mig nemlig, at de to Tilfælde, som kunde tænkes ved den her omhandlede Afsløsning af Pligtarbeidet, ere, enten at Eieren ønsker selv Afsløsningen, eller at den skeer mod hans Villie, og atter, at den enten skeer ved Afsløsningscommissionen, eller ved mindelig Overenskomst. I første Tilfælde vil som Selsølgelse det Vndringsforslag, som gaaer ud paa at overlade Afgjørelsen til Domstolene, ikke kunne komme til Anvendelse, naar det er antaget, at den samme Afsløsningscommission, som afgjør Mellemværendet mellem den Arbeidspligtige og den Arbeidsberettigede, ogsaa skal afgjøre Mellemværendet mellem Forpagteren og den Arbeidsberettigede; da vil det Vndringsforslag, som begynder med de Ord: „I Mangel af saadan Afgjørelse“ osv. ikke komme til Anvendelse. I det andet Tilfælde, hvor Afsløsningen skeer ved mindelig Overenskomst, hvor det er bestemt, at de her omhandlede Afsløsningscommissioner kun skulde komme til Anvendelse, naar Forpagteren ønsker det, bliver tilbage det Tilfælde, at Forpagteren ikke ønsker Afgjørelsen ved bemeldte Afsløsningscommissioner, og da passe fuldkommen de Ord: „at i Mangel af saadan Afgjørelse“ osv. Jeg finder mig saameget mere bestyrket i denne Formening, da disse Forhold ere bestemte i Forordn. 27de Mai 1848 paa en Maade, som forekommer mig at gjøre det ønskeligt at tage en bestemt og om muligt en anden Regel for det Slags Afgjørelser. Det hedder nemlig der: „Naar en Eier af en Gaard med tilliggende Guse ved en, før nærværende Anordnings Udgivelse, endelig affluttet Contract om Gaardens Vortforpagtning, i Henhold til de ældre Faste- og Leiecontracter om fornævnte Guse har tilfagt Forpagteren et vist Antal Arbeidsdage, og derved givet denne Ret til at fordrø Arbeidet udført overeensstemmende med Contracterne og den hidtil gjældende Lovgivning, bliver For-